

Cyklus „Za příběhy svatých“

MARIE MAGDALÉNA

© Katechetické středisko AP

(AI: Google Gemini, Canva)

2026

Bůh mě zná jménem

- **Cílová skupina:** Mladší školní věk (1.–5. třída)
- **Cíl:** Děti porozumí tomu, že vzkříšený Ježíš zná každého z nás osobně a volá nás jménem, stejně jako oslovil Marii Magdalénu. Uvědomí si radostnou zvěst Vzkříšení a úkol sdílet tuto radost s ostatními.
- **Pomůcky pro základní katechezi:** Růže nebo jiná květina jako symbol setkání v zahradě a lásky, bílý kulatý ubrus, jmenovka pro každé dítě (předem připravené papírové kartičky s jejich jmény, napsanými ozdobným písmem), krabička nebo šátek na zakrytí jmenovek, Bible.

Úvodní motivační aktivita: „Když tě někdo zavolá“ (10 minut)

Průběh:

Posadíme se společně do kruhu a vyzveme děti, aby zavřely oči.

1. **Hra na poznávání hlasu:** Jedno z dětí (nebo my sami) potichu přistoupí k někomu v kruhu a potichu vysloví jeho jméno. Dotyčný se zavřenýma očima hádá, kdo ho volal. Aktivitu si vyzkouší všichni, můžeme ji i několikrát zopakovat.
2. Po ukončení aktivity **vedeme rozhovor / komentujeme:** *„Jaké to bylo, když jste slyšeli své jméno? (...) Myslíte, že budete vnímavější, když někdo nezavolá jen obecně 'Haló, mluvím s tebou', ale osloví vás přímo vaším jménem? (...) Naše jméno je pro nás hodně důležité. A dnes uslyšíme příběh o setkání, kde jedno jediné vyslovené jméno zahnilo obrovský smutek a změnilo celý svět. Seznámíme se s Marií Magdalénou.“*

Hlavní část: „Cesta ze tmy ke světlu“ (15 minut)

Na stůl nebo na zem **rozložíme ubrus** a na něj **položíme** květinu. Pak s dětmi **utvoříme skupinku** stranou a začneme katechezi:

A. Společná cesta ke hrobu (Smyslová a pohybová aktivita)

Vyzveme děti, aby si **představily**, že stojí v tiché zahradě, je brzy ráno, ještě před svítáním. *„Zavřete oči a zkuste udělat pár tichých, pomalých kroků na místě. Venku je chladno, hodně šero a ticho. Marie Magdaléna jde k Ježíšovu hrobu. Co myslíte, jak se cítí? Jak vypadá člověk, kterému je hrozně smutno? Zkuste to vyjádřit jen svým tělem – postojem, rameny, hlavou.“* Necháme chvíli, aby děti mohly svým postojem pocít vyjádřit.

Potom pokračujeme „*Ted' otevřete oči. Přišli jsme na místo. Hrob je prázdný! Kámen je pryč! Co teď? Marie tam zůstává úplně sama a pláče. Pojďme si sednout do kruhu kolem naší 'zahrady', tu nám teď znázorní bílý ubrus a květina.*“

B. Co slyší Marie? (Práce s hlasem a představivostí)

Položíme doprostřed kruhu ke květině **Bibli**, **otevřeme ji** na příslušném úryvku a **pokračujeme**: „*Marie pláče a najednou za sebou uslyší kroky. Otočí se a vidí muže. Myslí si, že je to zahradník. Ten muž se jí ptá: 'Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?' Zkusme teď společně odpovědět jako Marie. Jak by zněl váš hlas, kdybyste byli unavení a smutní? Zkuste to říct se mnou: 'Někdo vzal mého Pána a já nevím, kam ho dali...'*“

Děti společně (nebo jednotlivě, pokud by někdo chtěl) zkusí s příslušnou intonací tuto větu říct.

C. Okamžik proměny: oslovení jménem

Vezmeme připravené jmenovky dětí, které jsou zatím otočené písmem dolů a schované v krabici nebo pod šátkem. **Pokračujeme ve vyprávění**: „*A v tom největším smutku se stalo něco neuvěřitelného. Ten muž neřekl: 'Haló, slečno!' nebo 'Slyšíte mě?'. On vyslovil její jméno. Představte si ten hlas – teplý, klidný, plný lásky. Řekl: 'Marie!'*“

Vezmeme teď jednu jmenovku po druhé, vždycky ji **otočíme**, **podáme** ji danému dítěti a **oslovíme** ho osobně: „*[Jméno dítěte], já tě znám.*“ (Např.: „*Vojto, já tě znám. Terezko, já tě znám...*“)

Když jsou jmenovky rozdané, **zeptáme se**: „*Jak jste se cítili? Marie to v tu chvíli pochopila. To není zahradník, to je Ježíš! Je živý! Jak asi zareagovala? Jak byste vykřikli radostí vy, kdybyste zjistili, že váš nejlepší kamarád nezemřel, ale stojí před vámi? Marie ho oslovila 'Rabbuni!', to znamená 'Mistře!'*“ Společně s dětmi zkusíme zvolání opakovat, případně ho můžeme nahradit jednoduchým „*Ježíši!*“

D. Poslové radosti (Předávací štafeta)

Ukončíme vyprávění: „*Ježíš nenechal Marii jen tak stát v zahradě. Dal jí úkol: 'Jdi a řekni mým přátelům, že jsi mě viděla.' Uděláme teď rychlou štafetu radosti. Já se otočím k sousedovi po mé pravici, stisknu mu ruku a řeknu: 'Viděl jsem Pána! Je živý!' Ten to pošle dál, dokud ta zpráva neoběhne celý náš kruh a nevrátí se ke mně.*“ Děti si posílají radostnou zprávu dokola, dokud se kruh neuzavře.

Souhrn (5 minut)

Co si z dneška budeme pamatovat? Marie Magdaléna byla smutná, protože si myslela, že Ježíše nadobro ztratila. Ale Ježíš byl celou dobu blízko ní. Poznala ho až tehdy, když ji **oslovil jejím jménem**. Pro Boha není nikdo z nás bezejmenný. On zná každého z nás osobně a ví o našich radostech i trápeních.

Když prožijeme radost z toho, že nás Ježíš miluje, nemůžeme si to **nechat pro sebe**. Máme běžet a **dělit se o tu radost** s ostatními – s rodinou, kamarády, ve farnosti.

Závěrečná modlitba (5 minut)

Zapálíme společně svíčku, **postavíme se do kruhu** a vyzveme děti ke **ztišení**. Poté je požádáme, aby každý **položil svou jmenovku** na ubrus k Bibli a květině.

Modlíme se: „Pane Ježíši, děkujeme ti, že jsi přemohl smrt a jsi živý. Děkujeme ti za svatou Marii Magdalénu, která nám ukázala, jak moc tě můžeme milovat. Dnes se díváme na svá jména na těchto kartičkách. Děkujeme ti, že každého z nás znáš osobně. Víš, jak se jmenujeme, znáš naše srdce, náš strach i naše radosti. Prosíme tě, dej nám vnitřní **ticho**, abychom i my slyšeli, jak nás tiše voláš jménem. A dej nám **odvahu**, abychom druhým lidem přinášeli radostnou zprávu o tom, že jsi s námi. Amen.“

Děti pak mohou dodat společně:

*Svatá Marie Magdaléno, * oroduj za nás. Amen.*

Bonusová aktivita: „Moje jméno v Boží zahradě“ (Tvořivá reflexe, 15 minut)

Tato aktivita **vizuálně propojuje** motiv zahradníka, květiny a osobního oslovení jménem.

Co budete potřebovat: Pro každé dítě pevnější papír (čtvrtku) s předkreslenou květinou, jmenovky z katecheze, nůžky, barevné papíry, pastelky.

Postup:

1. **Rozdáme** dětem připravené čtvrtky.
2. Děti si vezmou svou ozdobnou jmenovku a nalepí ji jako **střed květiny**.
3. Kolem svého jména pak pastelkami nebo nalepováním barevných papírků **vytvoří okvětní lístky**.

Metodický komentář během práce: „Představte si, že místo, kde žijeme, je Boží zahrada. Každý z nás je v ní jedinečnou květinou. Ježíš prochází touto zahradou, dívá se na tebe, zná tvé jméno a má radost, že rosteš do krásy.“

Výsledný obrázek si děti odnášejí domů jako **připomínku** toho, že jsou v Boží zahradě **milovány a známy jménem**.

Marie Magdaléna – apoštolka apoštolů a síla nečekaného svědectví

- **Cílová skupina:** Starší školní věk a mládež (11–16 let)
- **Cíl:** Účastníci se seznámí s postavou Marie Magdalény jako první svědkyně Vzkříšení a pochopí význam titulu „Apoštolka apoštolů“. Porozumí historickému vývoji tohoto titulu od rané církve až po současnost. Dokážou reflektovat překážky, kterým čelíme, když máme druhým předat pravdu, která zní neuvěřitelně nebo je společensky nepopulární.
- **Pomůcky k základní katechezi:** Bible (texty Jan 20,17–18 a Mk 16,9–11), papíry a psací nebo kreslicí potřeby na případné poznámky.

Úvodní motivační aktivita: „Kdo ti uvěří?“ (10 minut)

Katechezi zahájíme **diskusní aktivitou** k modelové situaci.

Průběh:

1. **Uvedeme účastníky do situace:** „Představte si, že se vám stane něco naprosto neuvěřitelného – třeba že objevíte lék na vážnou nemoc nebo uvidíte na vlastní oči vědecký zázrak. Máte to jít oznámit skupině špičkových odborníků, kteří vás ale považují za 'moc mladé', 'nezkušené' nebo 'nedůvěryhodné'.“
2. Dále můžeme **postupovat dvěma způsoby:**
 - a. Položíme otázky a rozvineme diskusi: *Jak byste se cítili? S jakými pocity byste tam šli? A jak byste reagovali, kdyby se vám vysmáli a řekli, že jste se zbláznili?*
 - b. Jako alternativu můžeme zvolit variantu dvou skupin – jedna bude představovat „ohlašovatele“, druhá „odborníky“, které mohou po krátké

přípravě zkusit společnou diskusi. V tom případě je vhodné situaci více specifikovat.

Celou aktivitu ukončíme: „*Přesně v této situaci se ocitla jedna z nejbližších Ježíšových učednic – Marie Magdaléna.*“

Hlavní část: „První posláni“ (15–20 minut)

A. Práce s biblickým textem: srovnání zdrojů

Rozdělíme skupinu do dvojic nebo trojic a **rozdáme** jim vytištěné **úryvky evangelií** (nebo je samostatně vyhledají v Bibliích):

Jan 20, 17–18: *Ježíš jí řekl: „Nezadržuj mě! Neboť ještě jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a oznam jim: 'Vystupuji k svému Otci a k vašemu Otci, k svému Bohu a k vašemu Bohu.'“ Marie Magdalská tedy šla a zvěstovala učedníkům: „Viděla jsem Pána!“ – a toto že jí řekl.*

Marek 16, 10–11: *(Marie Magdalská) šla a oznámila to těm, kdo bývali s ním, ale teď truchlili a plakali. Ti, když slyšeli, že on žije a že ho viděla, tomu nevěřili.*

Dvojice **diskutují** o textech; poté je necháme výsledky **prezentovat** podle následující osnovy, případně **doplníme**:

1. **Co Ježíš Marii ukládá?** (Posílá ji jako první za těmi, kteří mají být pilíři církve. Slovo *apoštol* pochází z řeckého *apostolos* a znamená „poslaný“. Marie je poslána k těm, kteří budou později posláni do světa. Proto se jí říká **Apoštolka apoštolů**).
2. **Jaká je reakce učedníků podle Markova evangelia?** (Nevěřili jí. Považovali to za řeči uplakané a hysterické ženy. Lukášovo evangelium dokonce říká, že jim ta slova připadala jako „blouznění“).

B. Teologie a historie: Kdo vymyslel její titul?

Objasníme následující body:

Předsudky tehdejší doby: V antickém židovském i římském světě mělo svědectví ženy u soudu téměř nulovou váhu. Ženy byly považovány za příliš emotivní a nespolehlivé svědky. To, že evangelia shodně uvádějí jako první svědkyně ženy, je pro historiky obrovským důkazem pravdivosti – pokud by si učedníci příběh vymysleli jako podvod, ženu by do této role nikdy neobsadili.

Církevní otcové: Už na přelomu 2. a 3. století si významní teologové (církevní otcové), jako byl například svatý Hippolyt Římský, uvědomili, jak převratnou roli Marie Magdaléna měla. Právě on poprvé použil latinský titul **Apostola apostolorum** – *Apoštolka apoštolů*.

Vnímal ji jako tu, která přinesla „apoštolskou zprávu“ samotným apoštolům, aby oni z ní mohli čerpat víru.

Papež František a rok 2016: Po staletí byla památka Marie Magdalény v liturgickém kalendáři vedena jen jako běžná „památka“ (nižší stupeň slavení). V roce **2016** však papež František toto vnímání zásadně posunul. Oficiálně povýšil její liturgický den (22. července) na **svátek** – tedy na vyšší úroveň, jakou mají oslavy většiny apoštolů (Jan, Matouš, Bartoloměj atd.). Papež tím chtěl zdůraznit velkou důležitost žen v církvi a připomenout, že Marie Magdaléna je **vzorem opravdové evangelizace**. K tomuto tématu můžeme využít několik citací z tohoto vyhlášení (v češtině je najdeme zde: <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/160610papez-povysuje-pamatku-marie-magdaleny-na-svatek>).

C. Otázky k diskusi (Reflexe a aplikace)

Znovu rozdělíme účastníky do menších **skupinek** (po 3–4 lidech), v malé skupině vedeme diskusi v kruhu. Každá **skupina dostane k promyšlení jednu otázku**, poté následuje sdílení, případně si vybereme ke společnému rozhovoru jedno z těchto témat.

Apoštolka apoštolů dnes: Marie Magdaléna musela překonávat předsudky své doby, aby mohla předat zprávu o Vzkříšení. Jak vnímáte rozhodnutí papeže Františka z roku 2016 zrovnoprávnit její svátek s ostatními apoštoly? Co nám to říká o roli a hlasu žen v církvi dnes?

„Zaškatulkování“ svědkové: Učedníci Marii zpočátku nevěřili. Stává se nám dnes, že neposloucháme pravdu nebo dobrý názor jen proto, *kdo* ho říká? (Např. „tohle říká mladší sourozenec, to nebudu brát vážně“ nebo „tohle říká někdo, kdo nemá patřičný titul či postavení“).

Moje poslání: Marie šla a řekla jednoduše: „*Viděla jsem Pána.*“ Neměla žádné teologické vzdělání, jen sdílela svou osobní zkušenost. Jak můžeme my dnes sdílet svou naději a víru s druhými, aniž bychom jim něco nutili? Co je naším „Viděl/a jsem Pána“ v každodenním životě?

Souhrn (5 minut)

Co si odnášíme? Marie Magdaléna nese hrdý titul Apoštolka apoštolů, který jí dali již starověcí církevní otcové a v roce 2016 ho liturgicky stvrdil papež František.

Ježíš si záměrně vybírá lidi, které tehdejší společnost přehlížela, a dělá z nich klíčové svědky. U Boha nerozhoduje společenské postavení ani pohlaví, ale věrnost a láska.

Svědectví o dobrých věcech a o Bohu vyžaduje odvahu jít proti proudu a unést i to, že nám druzí hned neuvěří.

Závěrečná modlitba (5 minut)

Modlitbu můžeme skupině **rozdat** a číst ji **společně**, případně se **střídat** po jednotlivých větách. Vhodné je ponechat na závěr **prostor pro spontánní modlitbu** účastníků, k níž je můžeme vyzvat.

„Pane Ježíši, děkujeme ti za odvahu a věrnost svaté Marie Magdalény, Apoštolky apoštolů. Ona se nebála jít k hrobu, když ostatní utekli, a nebála se mluvit, když ostatní pochybovali. Prosíme tě, zbav nás strachu z toho, co si o nás pomyslí druzí, když se přihlásíme k tobě. Dej nám odvahu přinášet naději tam, kde lidé prožívají smutek a pláčou. Požehnej naší církvi, abychom dokázali naslouchat každému hlasu a vážili si darů každého člověka, tak jako ty sis vážil věrnosti Marie Magdalény. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.“

Účastníci pak mohou na závěr dodat společně:

*Svatá Marie Magdaléno, * oroduj za nás. Amen.*

Bonusová aktivita: „Tisková mluvčí naděje“ (Tvůrčí psaní)

Účastníci si vyzkouší formulaci zprávy o neuvěřitelné události.

Postup:

Každý **dostane papír a tužku**. Úkolem je **napsat krátký fiktivní „dopis/zprávu“**, kterou píše Marie Magdaléna učedníkům těsně předtím, než za nimi osobně doběhne do večeřadla (protože ví, že jsou zamčení, mají strach a ona sama musí překonat jejich pochybnosti).

V dopise se musí pokusit vyjádřit tři věci:

- Šok z toho, co viděla v zahradě.
- Osobní vzkaz pro ně, aby se nebáli.
- Výzvu k akci (co mají udělat teď).

Sdílení: Kdo chce, přečte svůj dopis ostatním. Sledujeme, jak různí lidé formulují naději v krizové situaci a jak by se pokusili prolomit počáteční nedůvěru učedníků.

Marie Magdaléna – posel plný radosti

(pracovní list pro předškolní děti)

Na obrázku vidíme Marii Magdalénu. Ta potkala vzkříšeného Pána Ježíše a on jí dal důležitý úkol: 'Běž a řekni mým kamarádům, že žiju!'

Marie neztrácela ani minutu. Utíkala, jak nejrychleji mohla, rozrazila dveře do domu, kde byli schovaní Ježíšovi učedníci, a celá udýchaná a šťastná vykřikla: 'Viděla jsem Pána! Je živý!' Vidíte, jak má na obrázku radost a dává ruce nahoru? A podívejte se na učedníky kolem stolu – ti se ale diví! Nemohou té úžasné zprávě nejdřív vůbec uvěřit. Marie byla úplně prvním člověkem na světě, který zprávu o Ježíšově vzkříšení ostatním přinesl.

Úkoly:

1. **Vybarvi** celý obrázek. Použij ty nejveselejší a nejzářivější barvy pro Marii Magdalénu, protože má v srdci obrovskou radost.
2. **Najdi** na obrázku všechny učedníky, kteří překvapeně poslouchají, a u každého z nich udělej na jeho oblečení žlutou pastelkou malé sluníčko – protože jim Marie právě přinesla do jejich smutku světlo.
3. **Zahraj si na posla:** Řekni mamince, tatínkovi nebo sourozencům něco hodně hezkého. Dívej se dobře, jestli budou překvapení jako apoštolové na obrázku!